

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 6 september 1996 door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende definitieve vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Brugge-Oostkust op het grondgebied van de gemeenten Blankenberge, Beernem, Brugge, Damme, Jabbeke, Knokke-Heist, Oostkamp, Zedelgem en Zuienkerke", heeft op 12 september 1996 het volgend advies gegeven :

Om overeenkomstig het bepaalde in artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, het spoedeisend karakter van de adviesaanvraag te staven, wordt aangevoerd wat volgt :

"De hoogdringendheid wordt ingegeven door de termijnen die moeten gerespecteerd worden ingevolge het decreet van 22.12.1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting van 1994 (art. 94 tot 105) waarbij de termijn tussen het begin van het openbaar onderzoek en de definitieve vaststelling door de Vlaamse regering wordt vastgesteld op 240 dagen; de agendering voor de vergadering van de Vlaamse regering voor het desbetreffende besluit is voorzien op 13 september 1996 aangezien de beslissingstermijn verloopt op 21 september 1996".

*

* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies is toegemeten, dient de Raad van State zich te beperken tot het maken van de volgende opmerkingen.

ALGEMENE OPMERKING.

1. Naar het zeggen van de gemachtigde van de regering maakt het gebied, bedoeld in artikel 5 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften, deel uit van het gebied "Poldercomplex", dat is aangewezen in het besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 tot aanwijzing van speciale beschermingszones in de zin van artikel 4 van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van de Europese

.../...

Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand. Deze richtlijn bepaalt in haar artikel 4, 4., dat "de Lid-Staten (...) passende maatregelen (nemen) om vervuiling en verslechtering van de woongebieden in de in de leden 1 en 2 bedoelde beschermingszones te voorkomen, alsmede om te voorkomen dat de vogels aldaar worden gestoord, voor zover deze vervuiling, verslechtering en storing, gelet op de doelstellingen van dit artikel, van wezenlijke invloed zijn".

2. Artikel 7 van de richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, bepaalt dat "de uit artikel 6, leden 2, 3, en 4, voortvloeiende verplichtingen (...) in de plaats (komen) van de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 4, lid 4, eerste zin, van richtlijn 79/409/EEG, voor wat betreft de speciale beschermingszones die overeenkomstig artikel 4, lid 1, van die richtlijn zijn aangewezen of bij analogie overeenkomstig artikel 4, lid 2, van die richtlijn zijn erkend, zulks vanaf de datum van toepassing van de richtlijn (92/43/EEG), dan wel vanaf de datum van de aanwijzing of erkenning door een Lid-Staat overeenkomstig richtlijn 79/409/EEG, indien deze datum later valt".

3.1. De toepassing van artikel 6, leden 2 tot 4, van de voornoemde richtlijn 92/43/EEG komt erop neer dat :

.../...

- de Lid-Staten de passende maatregelen moeten treffen opdat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in de speciale beschermingszones niet verslechtert en er geen storende factoren optreden voor de soorten waarvoor de zones zijn aangewezen voor zover die factoren, gelet op de doelstellingen van deze richtlijn, een significant effect zouden kunnen hebben;
- voor elk plan dat significante gevolgen kan hebben voor zo'n gebied, een passende beoordeling moet worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied, en dat de nationale instanties slechts toestemming kunnen geven voor dat plan nadat zij erover zekerheid hebben verkregen dat het de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet zal aantasten en nadat zij in voorkomend geval inspraakmogelijkheden hebben geboden;
- ingeval een plan, ondanks negatieve conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied, bij ontstentenis van alternatieve oplossingen, om dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard, toch moet worden gerealiseerd, de Lid-Staten alle nodige compenserende maatregelen moeten nemen, om te waarborgen dat de gehele samenhang van Natura 2000 bewaard blijft en dat zij dan ook de Commissie op de hoogte moeten brengen van de genomen compenserende maatregelen.

.../...

3.2. Noch uit het ontwerp, noch uit de aan de Raad van State overgemaakte stukken blijkt dat rekening is gehouden met het feit dat het gebied, bedoeld in artikel 5 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften, gelegen is in een "vogelrichtlijngebied" en dat het voorschrift van artikel 6, leden 2 tot 4, van de voormelde richtlijn 92/43/EEG is nageleefd (1), waardoor de Vlaamse regering vooralsnog niet tot de definitieve vaststelling van de betrokken wijziging van het gewestplan kan overgaan. Het is onder dat voorbehoud dat de hiernavolgende bijzondere opmerkingen moeten worden gelezen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Aanhef.

Men schrijve in fine van het eerste lid van de aanhef : "... , en artikel 75, § 1, vervangen bij het decreet van 22 december 1993;".

Artikelen 1 en 2.

Ter wille van de rechtszekerheid dient erop te worden toegezien dat de verwijzing naar de bijlagen op een meer eenvormige manier gebeurt dan in het ontwerp het geval is. Ofwel schrijve men zowel in artikel 1 als in artikel 2 "de bijlagen ... tot ...", ofwel "de bijlagen ... tot en met ...".

(1) De gemachtigde van de regering heeft overigens bevestigd dat het betrokken voorschrift tot op heden niet werd nagekomen.

Bijlage.

1. Het opschrift van de bijlage moet in overeenstemming worden gebracht met het opschrift van het besluit.

2. Luidens artikel 5 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften is een gebied voor uitbreiding van bestaande nijverheid "uitsluitend bestemd voor de uitbreiding van het industriële bedrijf dat op de onmiddellijk aanpalende terreinen is gevestigd op het ogenblik van het van kracht worden van dit voorschrift".

De bedoelde bestemming blijkt uitsluitend gericht te zijn op de noden van één welbepaald bedrijf. Daargelaten de vraag of de formulering van het betrokken aanvullend voorschrift strookt met het algemeen karakter dat van een bepaling met verordenende kracht verwacht mag worden, rijst de inhoudelijke vraag of het reserveren van een bepaalde bestemming voor één welbepaald bedrijf te dezen verenigbaar is met de verordenende aard van de voorschriften van een plan van aanleg en met het gelijkheidsbeginsel en het discriminatieverbod. Aangezien het onderzoek van die vraag mede een onderzoek veronderstelt van feitelijke gegevens waarover de Raad van State niet beschikt, kan hierop in het kader van dit advies geen antwoord gegeven worden.

.../...

Overigens blijkt die vraag het voorwerp te zijn van een betwisting welke thans voor de afdeling administratie van de Raad van State aanhangig is (1). Het is gebruikelijk dat de afdeling wetgeving zich in een dergelijk geval ervan onthoudt een standpunt in te nemen.

3. Luidens artikel 7 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften is een parkgebied voor verzorgingsinstellingen "bestemd voor het behoud en de uitbreiding van de bestaande verzorgingsinstelling, ...".

Mutatis mutandis geldt hiervoor eveneens de opmerking nr. 2.

SLOTOPMERKING.

Volgens de gemachtigde van de regering zijn alle wijzigingen van het ontwerp-gewestplan een gevolg van bezwaren en opmerkingen of van het advies van de Streekcommissie; waar het advies van de Streekcommissie niet is gevolgd, is een motivering gegeven.

(1) Zie de samengevoegde zaken A. 65.355/X-6416 en A. 66.309/X-6417, m.b.t. beroepen ingesteld door de v.z.w. Boterstraatactiecomité en consorten en het O.C.M.W. van Deinze tegen een besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Oudenaarde.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,

M. VAN DAMME, staatsraden,
P. LEMMENS,

Mevrouw : F. LIEVENS griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

J. DE BRABANDERE.